

ת"ד 5940/08/15 - מדינת ישראל נגד אבי אברהם

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

18 יולי 2016

ת"ד 5940-08-15 מדינת ישראל נ' אברהם
בפני כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד

המאשימה

נגד

אבי אברהם
ע"י ב"כ עו"ד טמיר

הנאשם

הכרעת דין

כללי

מה גבולות האחריות של נהג, בכניסתו לצומת, במקום בו מוצב תמרור "תן זכות קדימה", (תמרור- 301) בפתח הצומת.

מתי הנהג אשר נכנס אל הצומת לפי סימון של נהג אחר, ("הנהג האדיב"), בדרך הצולבת, ומעורב בתאונה, בגוף הצומת, רשאי לטעון כי רוכב אופנוע שעקף את הרכב העומד (של "הנהג האדיב"), הוא האחראי הבלעדי לגרם התאונה והוא, הנאשם כאן, לא חב בכל אחריות של זהירות כלפי הרוכב המתפרץ לצומת.

מתי מחדלי החקירה פוגעים באופן מוחלט, בסיכוי הנאשם להתגונן בצורה הוגנת מפני האשמות המיוחסות לו, ודי בכך כדי לזכות הנאשם מחמת הספק.

נסיבות המקרה כאן

נגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, בתאריך 22-2-2015, בשעה 16.30 לערך, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג מזדה, מ.ר. 4815950, ברחוב הרכבת בתל אביב ממזרח למערב, והתקרב לצומת עם רחוב לבונטין והחל בפנייה שמאלה לרחוב, לכיוון דרום.

ברחוב הרכבת בסמוך לצומת, על אי תנועה, בכיוון נסיעת הנאשם מימין, מוצב תמרור 301, "האט ותן זכות קדימה לתנועה בדרך החוצה".

אותה עת, רכב טוחי מוסטפא על קטנוע מסוג סאן יאנג, מ.ר. 6721672, ברחוב הרכבת בתל אביב ממערב למזרח, מימין לשמאל כיוון נסיעת הנאשם.

בהגיע הנאשם לצומת, נהג הנאשם בקלות ראש, לא נתן תשומת לב מספקת לדרך, נכנס לצומת מבלי שנתן זכות קדימה לקטנוע, והקטנוע פגע בדופן הימני קדמי של המכונית.

כתוצאה מהתאונה נחבל הרכב חבלה של ממש, בכך שנגרמו לו, בין השאר, שברים במרפקים.

כמו כן, כלי הרכב המעורבים בתאונה, ניזוקו.

הוראות החיקוק לפיהן הובא הנאשם לדין הן:

1. אי ציות לתמרור 301 וגרם חבלה של ממש, עבירה על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה בקשר עם סעיף 38(8) לפקודת התעבורה.

2. נהיגה בקלות ראש וגרם חבלה של ממש - עבירה על סעיף 62(2) בקשר עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

הנאשם כפר בהאשמות המיוחסות לו ונשמעו הראיות.

מטעם התביעה העיד בוחן התנועה, ניסים חורי, הוגשה סקיצה (ת/4), העד העיד כי מדובר בתיק "הצמדה", וכי הוא לא היה במקום התאונה מיד לאחר התרחשותה, אלא ביקר במקום חודשים לאחר האירוע. העד קבע בניסוי שערך, ת/4, כי שדה הראיה של הנאשם, מקו הצומת לימין היה פתוח למרחק שלא פחות מ-90 מ' וכי אלו מרחקים משוערים בלבד. העד הוסיף, כי תמרור 301, המוצב בכיוון נסיעת הנאשם, המורה על מתן זכות קדימה, נראה ובולט לעין.

רוכב האופנוע, טוחי מוסטפא, העיד על דרך התרחשות התאונה. לפי עדותו, נסע ברחוב הרכבת בתל אביב לכיוון ביתו, במהירות של כ-20 קמ"ש, בצומת עם רחוב לבונטין הבחין ברכב הנאשם מגיע מצד שמאל שלו, כמו כן הבחין כי בכיוון נסיעת הנאשם מוצב תמרור תן זכות קדימה. רוכב הקטנוע הוסיף כי נסע בצד ימין של הרכב וכי לאחר שעבר חצי מהדרך פגע בו הנאשם עם רכבו, והוא נפל מהקטנוע.

תמצית טענות ההגנה של הנאשם מוצאת ביטוייה בכך, שנהג הרכב המסחרי בדרך הצולבת, שהיה במצב עמידה בפתח הצומת בשל פקקים במקום, סימן לנאשם להיכנס אל תוך הצומת, והוא, אשר הלכה למעשה, נשען על הסימון של הנהג - נכנס לצומת. או אז התנגש רוכב הקטנוע ברכבו, כאשר הוא עקפה את הרכב המסחרי, אשר עמד בפתח הצומת וחסם לנאשם את שדה הראייה לשמאלו. כמו כן טען הנאשם באמצעות סנגורו למחדלי חקירה בתיק, ועל בסיס כל אלה יש לזכותו מאישום.

במסגרת חומר הראיות, הוגשה הודעת הנאשם (ת/1), כפי שנמסרה ימים ספורים לאחר התרחשות התאונה, ובין השאר הנאשם מסר שם כך:

"עצרתי בתמרור תן זכות וקו עצירה... עמדתי וחיכיתי שהכביש יתפנה ורציתי לנסוע ישר ללבונטין, תוך כדי שאני עומד 3 שניות רכב מסחרי לבן וגדול שנסע ברכבת מימין לשמאל שלי עצר ועמד ואפשר לי לחצות את הכביש ואני התחלתי להתקדם ואז כשהייתי כבר לקראת סוף חציית הצומת הגיע קטנוע שצץ במהירות מצד ימין שלי.."

להשלמת התמונה, של מבנה הצומת והמצאות כלי הרכב עובר לתאונה ומיד לאחריה ראה ת/6, אשר צולמה מיד, בו במקום על ידי הנאשם עצמו.

השאלה הצריכה בירור היא, האם הנאשם היה רשאי להיכנס אל הצומת, באופן שהוא נשען על סימון נהג הרכב המסחרי בלבד, והלכה למעשה, "באופן עיוור" להיתכנות הימצאות קטנוע או רכב אחר, שעומד לעקוף באותה עת ממש את הרכב המסחרי, העומד וחוסם את שדה ראייתו.

חובת "מתן זכות הקדימה" מוגדרת בתקנה מס' 1 בסעיף ההגדרות לתקנות התעבורה כך:

"אי המשכת הנסיעה או התחלתה כאשר על ידי כך עלול הנהג ברכב הנדרש לתת זכות קדימה לנוהגים ברכב אחר לאלצם לסטות מקו נסיעתם או לשנות את מהירות נסיעתם";

אין חולק, כי הנאשם היה חייב במתן זכות קדימה, לכל מי אשר נסע בנתיב הצולב את קו נסיעתו, שכן תמרור 301 היה מוצב בפתח הצומת בכיוון נסיעתו. חובה זו מקפלת בחובה אחריות הנהג לתוצאות אופן כניסתו לצומת. במקום בו שדה הראייה חסום, כאשר כל כניסתו אל הצומת נשענת על סימון נהג המסחרי, הרי שאין בפעולה זו בלבד כדי לשחררו מאחריות לתאונה. מדובר בצומת רחב מאוד, האפשרות כי ימצא רכב נוסף, במקום המוסתר, היא אפשרות שהיה על הנהג הנכנס אל הצומת לצפתה. לו נתן הנאשם זכות קדימה לא הייתה מתרחשת התאונה.

לטעמי, האפשרות כי רוכב הקטנוע עקף את הרכב המסחרי, ואפילו עשה זאת תוך עקיפה מצד ימין בניגוד לחוק, אין בעובדה זו בלבד כדי לנתק את הקשר הסיבתי לאחריותו לתאונה. כאמור, ההתכנות לפי מבנה הצומת הרחב, הינה אפשרית לרכב דו גלגלי להמשיך בנסיעה ישר לפנים, תוך עקיפת רכב עומד.

לטעמי, רשלנותו התורמת של רוכב הקטנוע במצב העניינים כאן, אינה משחררת את הנאשם מחובתו להיכנס אל הצומת, רק כאשר הוא יכול לוודא באופן מוחלט, כי כניסתו לא תפגע בזכות הקדימה של כלי הרכב האחרים, כולל קטנועים, בדרך החוצה.

ואכן, בפסקי דין רבים נקבע כי זכות הקדימה הינה זכות נמשכת, אשר אינה מסתיימת עם הכניסה לצומת, אלא נמשכת מהכניסה לצומת ועד לרגע היציאה ממנו.

בע"פ 7156/00 טומצרנסקי נ' מדינת ישראל, קבע בית המשפט העליון:

"אין "לכבוש" את זכות הקדימה ואין לקחת אותה בכוח, או להעמיד נהגים אחרים, בפני עובדה מוגמרת. יש להמתין עד שהתנועה בכביש החוצה, לא תהיה קרובה לצומת."

ובע"פ (ב"ש) 7073/00 חג'ג' נ' מדינת ישראל, נקבע:

"זכות הקדימה, לעולם אינה מתחלפת. משמוצב תמרור המחייב ליתן זכות קדימה, החובה הזאת מוטלת עליו כל הזמן."

בנוסף לכך, בע"פ 10332/03 מדינת ישראל נ' חיים בלייכר, קבע בית המשפט העליון:

"מתן זכות קדימה על ידי המערער פירושה, בנסיבות העניין, הוא מתן זכות קדימה לרכב בעל הזכות, בהתחשב במרחק שלו מהצומת ובהתחשב במהירות נסיעתו, תהיה אשר תהיה המהירות. לשם קיום הזכות, על החייב במתן זכות קדימה להמשיך ולעקוב אחרי הרכב בעל זכות הקדימה, על מנת להבטיח שהוא אמנם אינו מסכנו בכניסתו לצומת ובכך לא עמד המערער בעניינו".

וכך קבע כב' השופט סעב בעפ (חי') 2578/07 נזאל אחמד נ' מדינת ישראל:

"כבר נפסק ברע"פ 5046/91 גרון נגד מדינת ישראל, תק-על כרך 91, עמ' 368 (1991), כי מי שמבקש לחצות צומת עליו לעשות זאת בזירות הנדרשת כי: "ההשתלבות בתנועה, מותרת אך ורק בנסיבות בהן אין בכך כדי להפריע לתנועה החוצה את הצומת " וגם ברע"פ 5037/91 בועז כהן נגד מדינת ישראל - תק-על כרך 91, עמ' 371. ראו גם, מקרה דומה שנידון בתיק, ע"פ 70565/04 (מחוזי ת"א), שטרית נ' מדינת ישראל, (2005).

הפסיקה הנ"ל קובעת נורמת התנהגות של נהג המתקרב לצומת ומבקש לחצות אותה וכי מי שאינו פועל על פי נורמת התנהגות זו, עלול למצוא את עצמו מורשע בעבירת תעבורה, חרף עצירתו בצומת ומידת הזהירות בה נקט בתנאי הדרך הקשים שעמדו בפניו."

וכב' השופט כבוב חאלד בעפ (ת"א) 70565/04 שטרית שושנה נ' פרקליטות מחוז ת"א התייחס לחובת מתן זכות קדימה בצומת, וכך אמר:

"חובת העצירה טומנת בתוכה את החובה לבחון, בין יתר ההבחנות הנדרשות, את התקרבותם של רכבים אחרים שלהם זכות הקדימה בחציית הצומת. על מנת להסיר כל ספק, **חובת הנהג בנסיבות אלו לבחון את נסיעתם של רכבים אחרים מכל הכיוונים האפשריים**, וליתן להם זכות קדימה, ועל ידי כך, וכך בלבד יצא אותו נהג ידי חובה בציות לתמרור "עצור".

המסקנה המתבקשת היא, כי הנאשם נהג בקלות ראש. עבירת הנהיגה בקלות ראש - הינו סעיף שיש בו כדי לתאר את החומרה המיוחדת לנהג שלא האט בתמרור "האט ותן זכות קדימה", וגרם לתאונה.

סוף דבר,

לאור העדויות והראיות שהוצגו בבית המשפט, ובהישעני על עדותם של עדי התביעה, וכאשר אני מסתמך על עדות הנאשם עצמו, כאשר בחנתי התמונה שצילם, ת/6, אשר צולמה מיד עובר לתאונה כאשר הרכב, הנפגע, יושב עדיין על הכביש, ורכבו של הנאשם עומד במרכז הצומת, טרם פינוי הצומת, וקבלת מידע על מבנה הצומת כמופיע בתמונה, אני

מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ב תמוז תשע"ו, 18 יולי 2016, במעמד הצדדים, ועו"ד סיוון.